

Zitting 1964-1965 – 8054

Goedkeuring van het op 13 december 1957 te Parijs tot stand gekomen Europees Verdrag betreffende uitlevering, van het op 20 april 1959 te Straatsburg tot stand gekomen Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken en van het op 27 juni 1962 te Brussel gesloten Beneluxverdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken, met Protocol

ONTWERP VAN WET

Nr. 6

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 13 december te Parijs tot stand gekomen Europees Verdrag betreffende uitlevering, het op 20 april 1959 te Straatsburg tot stand gekomen Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken en het op 27 juni 1962 te Brussel gesloten Beneluxverdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken, met Protocol, ingevolge artikel 60, tweede lid, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal behoeven alvorens te kunnen worden bekrachtigd;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. Het op 13 december 1957 te Parijs tot stand gekomen Europees Verdrag betreffende uitlevering, waarvan de Engelse en de Franse tekst alsmede de vertaling in het Nederlands in *Tractatenblad* 1965, 9, zijn geplaatst, wordt voor Nederland goedgekeurd.

Artikel 2. Goedgekeurd wordt het voornemen om, krachtens artikel 26, eerste lid, van het in artikel 1 genoemde Verdrag, voor zolang zulks noodzakelijk is voorbehouden te maken van de volgende strekking:

a. bij artikel 1. De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden behoudt zich voor geen uitlevering toe te staan, die verzocht is ter fine van de tenuitvoerlegging van een bij verstek gewezen vonnis waartegen geen rechtsmiddel meer openstaat, indien zodanige uitlevering er toe zou kunnen leiden, dat de opgeëiste persoon een straf moet ondergaan zonder in de gelegenheid te zijn geweest het — in artikel 6, derde lid, sub *c.*, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden bedoelde — recht om zich te verdedigen uit te oefenen;

b. bij artikel 1. De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden behoudt zich voor geen uitlevering toe te staan, indien de gevolgen daarvan voor de opgeëiste persoon van bijzondere hardheid zouden zijn, met name in verband met diens jeugdige of gevorderde leeftijd of zijn gezondheidstoestand;

c. bij artikel 9. De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden zal geen uitlevering toestaan, indien haar is gebleken, dat de opgeëiste persoon ter zake van het strafbare feit waarvoor zijn uitlevering is verzocht, door de bevoegde autoriteiten van een derde staat onherroepelijk is berecht en — ingeval van veroordeling — de straf is ten uitvoer gelegd voor zover de rechterlijke beslissing tenuitvoerlegging toeliet of daarvan gratie is verleend;

d. bij artikel 28. In verband met de afzonderlijke regeling van de uitlevering tussen de landen van de Benelux behoudt de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden zich voor, ten

aanzien van België en Luxemburg af te wijken van artikel 28, tweede lid, van het verdrag.

Artikel 3. Het op 20 april 1958 te Straatsburg tot stand gekomen Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, waarvan de Engelse en de Franse tekst alsmede de vertaling in het Nederlands in *Tractatenblad* 1965, 10, zijn geplaatst, wordt voor Nederland goedgekeurd.

Artikel 4. Goedgekeurd wordt het voornemen om krachtens artikel 23, eerste lid, van het in artikel 3 genoemde Verdrag, voor zolang zulks noodzakelijk is voorbehouden te maken van de volgende strekking:

a. bij artikel 2. De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden zal geen gevolg geven aan een verzoek tot rechtshulp:

i. in gevallen waarin grond bestaat voor het vermoeden, dat het is gedaan ten behoeve van een onderzoek, ingesteld met het oogmerk de verdachte te vervolgen, te straffen of op andere wijze te treffen in verband met zijn godsdienstige of staatkundige overtuiging, zijn nationaliteit, zijn ras of de groep van de bevolking waartoe hij behoort;

ii. voorzover inwilliging zou strekken tot het verlenen van medewerking aan een vervolging of berechting welke onverenigbaar is met het beginsel „ne bis in idem”;

iii. voorzover het is gedaan ten behoeve van een onderzoek naar feiten terzake waarvan de verdachte in Nederland wordt vervolgd.

b. bij artikel 26. In verband met de afzonderlijke regeling van de rechtshulp in strafzaken tussen de landen van de Benelux behoudt de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden zich voor, ten aanzien van België en Luxemburg af te wijken van artikel 26, derde lid, van het verdrag.

Artikel 5. Het op 27 juni 1962 te Brussel tussen het Koninkrijk de Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groot-hertogdom Luxemburg gesloten Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken, met Protocol, waarvan de Nederlandse en de Franse tekst in *Tractatenblad* 1962, 97, zijn geplaatst, wordt voor Nederland goedgekeurd.

Artikel 6. Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin zij is geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Minister van Buitenlandse Zaken,